

2. Адміністративна юстиція в Україні-становлення і розвиток / О. Ю. Кравцова URL: https://minjust.gov.ua/m/str_4930

3. Кодекс України про адміністративні правопорушення. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

4. Закону України про адміністративне судочинство. URL: <https://legalexpert.in.ua/komkodeks/kas/97-kas/5973-7.html>

5. Куйбіда Р. О. Адміністративна юрисдикція // Велика українська енциклопедія. URL: [https://vue.gov.ua/Адміністративна юрисдикція](https://vue.gov.ua/Адміністративна_юрисдикція)

Пасічник Я.О.,

курсант 212 н/г 2-го курсу ННІ №1 НАВС

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

Актуальність адміністративно-правового статусу внутрішньо переміщених осіб (ВПО) в Україні полягає у необхідності забезпечення їх прав та інтересів, а також у забезпеченні їх інтеграції в новому місці проживання. Згідно ст.1 Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20 жовтня 2014 року **внутрішньо переміщена особа** – це «громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту,

тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру». Забезпечення прав ВПО є важливим завданням держави та місцевих органів влади, які повинні забезпечувати їх правовий захист та інші права та свободи.

У зв'язку з конфліктними ситуаціями в Україні та наявністю великої кількості внутрішньо переміщених осіб, адміністративно-правовий статус ВПО є дуже актуальним питанням. Необхідно забезпечити їхній захист від дискримінації та насильства, а також забезпечити їхню інтеграцію в новому місці проживання. Для досягнення цих цілей необхідно розвивати законодавство в галузі адміністративного права, забезпечувати реалізацію прав ВПО, проводити інформаційну роботу щодо їх прав та свобод, сприяти їхній інтеграції в новому місці проживання, а також забезпечити координацію дій між державними та місцевими органами влади, міжнародними та громадськими організаціями для забезпечення їхньої підтримки та інтеграції в новому місці проживання.

Основним нормативно-правовим актом, що призначений забезпечити права та встановити допомогу внутрішньо переміщеним особам, є Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20 жовтня 2014 року з низкою доповнень. Даний закон встановлює права та пільги, якими користуються внутрішньо переміщені особи, основними з яких є:

- захист від примусового внутрішнього переміщення або примусового повернення на покинуте місце проживання (ст. 3);

- забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації, на одержання реабілітаційних послуг відповідно до законодавства за місцем проживання;

- продовження здобуття певного освітнього рівня на території інших регіонів України за рахунок коштів державного бюджету або інших джерел фінансування;

- отримання матеріального забезпечення, страхових виплат та соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності і від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності (ст. 7);

- єдність родини;

- інформацію про долю та місцезнаходження зниклих членів сім'ї та близьких родичів;

- створення належних умов для її постійного чи тимчасового проживання;

- оплату вартості комунальних послуг в місцях компактного поселення внутрішньо переміщених осіб;

- забезпечення органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами приватного права можливості безоплатного тимчасового проживання (за умови оплати особою вартості комунальних послуг) протягом шести місяців з моменту взяття на облік внутрішньо переміщеної особи; для багатодітних сімей, інвалідів, осіб похилого віку цей термін може бути продовжено;

- сприяння у переміщенні її рухомого майна;

- сприяння у поверненні на попереднє місце проживання;

- забезпечення лікарськими засобами у випадках та порядку, визначених законодавством;

- надання необхідної медичної допомоги в державних та комунальних закладах охорони здоров'я;

- влаштування дітей у дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади;

- отримання соціальних та адміністративних послуг за місцем перебування;

- безкоштовний проїзд для добровільного повернення до свого покинутого постійного місця проживання у всіх видах громадського транспорту у разі зникнення обставин, що спричинили таке переміщення і тд.

проблематики є позитивна мотивація з соціальними працівниками для подолання проблем та адаптації до нових умов проживання.

Наразі українське законодавство чітко встановлює, яка особа є «внутрішньо переміщеною особою», прописує права та пільги, включаючи грошові виплати, що їй надаються та гарантуються державою, визначає механізм оформлення довідки про зазначений статус. Крім того, нормативно-правові акти з регулювання зазначеної сфери постійно оновлюються відповідно до нових умов та потреб осіб зі статусом ВПО, а також до проблем, що постають в процесі реалізації законів. Але, закони та підзаконні акти в сфері ВПО потребують подальшого доопрацювання через неузгодженість між собою нормативно-правових актів різного рівня, а також відсутність на практиці ефективної системи обліку внутрішньо переміщених осіб, доступної громадськості, яка передбачена законом.

Як висновок, адміністративно-правовий статус ВПО є важливим інструментом для забезпечення їх прав та інтересів, а також є важливою складовою захисту прав людини та громадянського суспільства. Забезпечення прав ВПО важливо не лише з морально-етичної точки зору, але й з точки зору забезпечення миру та стабільності в країні. Вирішення питань, пов'язаних з адміністративно-правовим статусом ВПО, є важливим завданням держави та місцевих органів влади, а також міжнародної спільноти.

Література:

1. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014 р. № № 1706-

VII (із змін.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text>.

2. Механізм забезпечення прав внутрішньо переміщених осіб: національний та міжнародний аспекти / [С.Б. Булеца, О.І. Котляр, Я.В. Лазур та ін.]; за заг. ред.: д-ра юрид. наук, проф. О.Я. Рогача; д-ра юрид. наук, проф. М.В. Савчина; к.ю.н., доц. М.В. Менджул. – Ужгород: РІК-У, 2017. – 348 с.

3. Теоретико-прикладні аспекти розвитку адміністративного права та державного управління в Україні. О. Ф. Андрійко, В. П. Нагребельний,

4. Дерещ В. А. *Правова держава : щоріч. наук. пр. : до 65-річчя Ін-ту держ. і права ім. В. М. Корецького НАН України, 1949-2014* / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. Київ : Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, 2014. Вип. 25. С. 182-203.

Прокопець С.В.,

*аспірант Відкритого міжнародного університету
розвитку людини «Україна»*

ВОЛОНТЕРСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

З давніх часів серед людських спільнот спостерігаються індивіди, які в значній мірі не здатні задовольнити потреби оточуючого світу, як в соціальній та економічній, так і в духовній сферах. Кожне суспільство по-своєму давало раду таким особистостям. Найчастіше їх виключали з суспільного життя, рідше допомагали та підтримували. Однак з плином часу заходи, спрямовані на надання допомоги стали переважати, перетворюючись на найбільш бажану форму